

ὅπου τόσαι χεῖραι μένουσιν ἄργαι, μάλιστα αἱ γυναῖκες ἐλ-
λείπει ἐργασίας, ἀλλ' αἱ ἀγνότεραι ἐπαρχιώτισαι δὲν ἐπεί-
σθασιν νὰ ἐγκατασταθῶσιν εἰς τόπους περὶ τοῦ πορνιολι-
τισμοῦ τῶν ὁποίων φρικῶδη πράγματα ἀκούονται καὶ θαύ-
ματα θεωροῦνται ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Εἰς τοῦτο ἴσως συνέ-
τεινε καὶ ἡ ἀμεροληψία τῆς κατὰ τὰς ἐκλογὰς διὰ λόγῃς
καὶ σακαράκας σταυρωτῆδων ἐπεμβαινούσης κυβερνήσεως
καὶ ἐπὶ τῆς προκειμένης ζωτικῆς περιστάσεως ἀπαξιωσά-
σης δι' ἐνθαρρυντικῶν ἐγκυκλίων πρὸς τοὺς δημάρχους νὰ
προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἀπελπισθέντες ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν ἔρχονται εἰς διαπραγ-
ματεύσεις μὲ τὰ ἐξωτερικὰ μέρη ὅπου καὶ ἑβραῖοι. Ἀλλ' ἡ
τετάρτη ἐντολὴ «μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, τοῦ ἁ-
γιάζειν αὐτὴν κλπ». λὲς κ' ἔγινε διὰ τοὺς ἐργοστασιάρχας,
ἐννοήσης τῆς ἑβραίας νὰ φυλάξῃ τὴν ἡμέραν αὐτὴν πραγ-
ματικῶς ἢ ὅσον ἡμεῖς τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις. Ἡ τοιαύ-
τη ὁμῶς χαλάστρα ὁμολογητέον, κκ. ἐργοστασιάρχαι, ὅτι ὁ-
φείλεται περισσότερο εἰς τὴν μὴ προβλεπτικότητα τοῦ κ.
Μωϋσέως ἢ εἰς τὴν ἀπρονοήσιαν τοῦ κ. Τρικούπη.

Τὸ τοιοῦτον τοὺς ἡνάγκασε νὰ κυμαίνωνται μεταξὺ δι-
πραγματεύσεων ἐν Κων)πόλει καὶ σκέψεων περὶ ἰταλίδων, ὅτε
ὁ καλὸς δαίμων τοῦ δυσμοῖρου τόπου μας καὶ ὁ κακὸς τῶν
χαμαιτυπείων τοὺς ἔπεισε ν' ἀναβάλλωσιν ἐπ' ὀλίγον τὰς ἐ-
νεργείας των, συντάξαντες συνάμα πρὸς τοῦτο μεταξὺ των
συμφωνητικόν, δι' οὗ δὲν γίνεται δεκτὴ ἐργάτρια εἰς ἄλλο
ἐργοστάσιον, ἂν ἐξ οὗ ἀνεχώρησε δὲν φέρει πιστοποιητικόν
δεδικαιολογημένης παρατίσεως.

* * *

Εὐχόμεθα ἡ ἀπόφασίς των ἐμπορουμένη πρωτίστως ὑπὸ
τοῦ πνεύματος τῆς φιλάνθρωπίας νὰ εὐδοκιμήσῃ διὰ τῆς ἀλ-
ληλεγγύου τηρήσεως τῶν συμπεφωνημένων πρὸς ἠθικὴν καὶ
ὕλικὴν συγκράτησιν τῆς πολυπληθοῦς τάξεως τῶν ἐντοπίων

θλιμμένη διότι τοῦτο εἶναι δυστύχημα. Βεβαίως δὲν μνησι-
καῶ καθ' ὅρων διότι ἐζητήσατε τὴν χεῖρα τῆς θυγατρὸς
μου, ἀλλὰ διὰ λόγους ἐξαιρετικῆς σοφαρότητος τοὺς ὁ-
ποίους δὲν μοι ἐπιτρέπεται νὰ σᾶς ἐξηγήσω — θὰ μάθητε
αὐτοὺς βραδύτερον — ἡ ἔννοσις αὕτη, τὴν ὁποίαν ἐπιθυ-
μεῖτε, δὲν εἶναι πλέον δυνατὴ.

— Εἰς μόνος λόγος, κυρία βαρόνη, δύναται νὰ μὲ κάμῃ
νὰ παραιτηθῶ τῆς εὐτυχίας ἣν βεβαίως εἰμι ὅτι θὰ εὕρω
πλησίον τῆς δεσποινίδος Δεσιμαῖζ μετὰ βεβαιότητος ὅτι
καὶ ἐγὼ θὰ καταστήσω ταύτην εὐτυχῇ.

— Ὁ δὲ λόγος οὗτος, κύριε;

— Ἐὰν ἡ δεσποινὶς Ἑρριέττη μὲ ἀπέκρουεν.

— Ἡ θυγάτηρ μου οὐδέποτε θὰ δεχθῇ τὴν αἴτησίν σας!

— Εἶμαι ἡναγκασμένος νὰ σᾶς εἶπω, κυρία, ὅτι ἀπα-
τάσθε. Ἡ δεσποινὶς Δεσιμαῖζ εὐαρεστεῖται νὰ μὲ παραδε-
χθῇ ὡς σύζυγον.

— Ἀδύνατον! ἐπεφώνησεν ἡ δυστυχὴς μήτηρ ἐκ-
πληκτος.

— Καὶ ἐν τούτοις, κυρία βαρόνη, εἶναι ἀληθές.

— ὦ! εἶπε φέρουσα τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ καίοντος μετώπου
αὐτῆς.

Ἐπειτα οἱ βραχίονές της κατέπεσαν βαρέως. Ἦτο κα-
ταβεβλημένη, καταπεπονημένη.

— Ἡ κυρία βαρόνη ἔχει νὰ μοι εἴπῃ τι ἀκόμη;

ἐργατίδων καὶ πρὸς κραταίωσιν τῆς ἐπικρατεστέρας ἐθνικῆς
βιομηχανίας μας, ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας καὶ τόσων χιλιάδων
ψυχῶν φερομένων ἀπερискέπτως εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀτιμώσεως
διὰ τῆς ἀργίας, καλοῦμεν τὸν ἰσχυρὰς κοινωνικῆς διαγνώσεως
καὶ εὐθυκρισίας Κ α λ ι β ἂ ν νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ ἐργοστάσιά
μας· διότι αἰσχος αὐτόχρημα λογιζόμεθα ἀναγινώσκοντες ἐν
τῇ δημοσιογραφίᾳ μας ὁλοκλήρους στήλας περὶ τῆς ἐκατον-
ταδράχμου γενναιοδωρίας τοῦ δεῖνα τοκογλύφου ἐμογενοῦς
εἰς τὸ τὰδε εὐεργετικὸν κατάστημα· καὶ περὶ τόσων ἐντίμων
πολιτῶν, γνησίων ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι ἔρριψαν τὸν ἰδρώτα τῆς
ζωῆς των εἰς καταστήματα ἀμιλλώμενα καὶ συναγωνιζόμενα
πρὸς τὰ ἀγγλικά νὰ μὴ γίνεταί λόγος τόσος ὅσος τοῦλάχισ-
τον περὶ Λεπτεπιτίζ Χορ-χὸρ ἀγᾶ!

Τορὸς

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΕΚΛΟΓΙΚΑ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πύργος, 25 Ἰουλίου 1883

Βεβαίως ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς «Καρτερίας» χαρακτηρίσας
τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τέως διενεργηθείσης ἐκλογῆς τοῦ Δήμου
Λετρίνων ὡς ἔργον βαζιζοζούκων εἶχε δίκαιον· διότι καὶ οἱ
πολιτικοὶ αὐτοῦ φίλοι τοιοῦτον ἐνώπιον τῆς δικαστικῆς ἀρ-
χῆς δι' ἐνστάσεων ἔχαρκτηρίσαν. Ἐπρεπε νὰ γίνων ἐνστά-
σεις, παράπονα καὶ αἰμωγαί· διότι ἄλλως ἡ κατάπτωσις δὲν
ἐδικαιολογεῖτο. Ἐπὶ τούτων καὶ περὶ πολλὰ ἄλλα εἰρήνη,
ἵνα μὴ παρεξηγηθῶ. Δὲν ἤθελα νὰ βεβηλώσω τὴν ἱερότητα
τῆς ἐκλογῆς γιγνόμενος ἡχώ τῶν διαδόσεων τῶν ἀποτυχόν-
των. Ἦδη ὁμῶς πρὸς πίστωσιν τῶν γραφέντων παρ' ἐμοῦ
σχετικῶς πρὸς τὴν διαληφθεῖσαν δημοτικὴν ἐκλογὴν, διεβί-
βαζα ὑμῖν σκέψεις τινὰς τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθείσης ἀποφά-

— Οὐχί, κύριε, ἀπάντησε διὰ φωνῆς μόλις διακρινομέ-
νης, δὲν ἔχω τίποτε πλέον νὰ σᾶς εἶπω.

Ὁ Πέδρο χαιρετίσας αὐτὴν μετὰ σεβασμοῦ ἀπεσφόρη.

Ἡ βαρόνη αἰσθανομένη ὅτι ἐμελλε νὰ καταπέσῃ ἐστη-
ρίχθῃ. Ἡ κεφαλὴ τῆς ἔκλινεν ἐπὶ τοῦ ἀσθμαίνοντος στή-
θους τῆς.

— Ὁ ἄθλιος, ὁ ἄθλιος, εἶπεν ὑποκώφως. Ἀλλὰ τί ἄρᾶ
γε ἡδυνήθῃ νὰ εἴπῃ εἰς τὴν θυγατέρα μου; Ἀ! Ὑπάρχει
νέα ἀτιμία!

ΙΒ'.

Η ΜΗΤΗΡ.

Ὅτε ἡ βαρόνη συνῆλθεν ἐκ τῆς ὀδυνηρᾶς συγκινήσεώς της
ἐπανῆλθεν εἰς τὸν πύργον. Ὁ ἥλιος μὲν εἶχε δύσει, ἀλλὰ
δὲν εἶχεν εἰσέτι νυκτώσει. Ὁ βαρόνος καὶ ὁ Πέδρο συνδιε-
λέγοντο περιπατοῦντες ἐν τῷ λειμῶνι.

— Γνωρίζετε ποῦ εἶναι ἡ θυγάτηρ μου; ἠρώτησεν ἡ κυ-
ρία Δεσιμαῖζ τὸν πρῶτον ὑπρέτην, τὸν ὁποῖον συνήν-
τησεν.

— Ἡ δεσποινὶς πρέπει νὰ ἦναι εἰς τὸν θάλαμόν της.

Ἡ βαρόνη ἀνέβη ταχέως τὴν κλίμακα καὶ ἔκρουσε τὴν
θύραν λέγουσα.

— Ἑρριέττη, εἶμαι ἐγώ!

Ἡ νεᾶνις ἤνοιξεν ἀμέσως. Ἐκ τῆς ταραχῆς τῆς μητρός

σεως τοῦ Δικαστηρίου Ἡλείας. Οἱ ἐνιστάμενοι ἐξέφρασαν παρὰ πονα, ὅτι βία, πίεσις, ἐκφοβισμῶ, φόνοις κλπ. οἱ ἀντίπαλοι ὑπερίσχυσαν αὐτῶν, καὶ δὴ ὅτι καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκλογῆς προσκηκόντως δὲν ἐδημοσιεύθη. Ταῦτ' ὅλα ἄρδην ἐξελέγχονται ψευδῇ διὰ τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως, ὃ δὲ ὑμέτερος ἀνταποκριτὴς ἀποδεικνύεται φιλαλήθης, ἀπατρίαστος· διότι εἰς οὐδεμίαν φατρίαν πραγματικῶς ἀνήκει· δι' αὐτῆς γίνεται πλέον καταφανὲς ὅτι ἡ ἐκλογὴ διενηργήθη ἐν πλήρει νομιμότητι, καὶ ὅτι ἀδίκως αἱ ἀρχαὶ τοῦ τόπου τυχοφαντοῦνται. Δημοσιεύοντες κ. Συντάκτα, τὴν ἀπόφασιν ταύτην πιστεύω, ὅτι τὸν κατασκευασθέντα ἐπὶ ὀργίοις Δῆμον τῶν Αἰτρινῶν ὑπερασπίζεσθε, καὶ τὸν τόπον ἐξαγνίζετε ἀπὸ τῆς ἀποδιδομένης αὐτῷ μομφῆς προερχομένης ἐκ μικρολόγου ἐκδικήσεως, καὶ ταπεινῆς. Ἄλλως τε αἱ σκέψεις αὗται τοῦ δικαστηρίου προῖον μελέτης ἐπισταμένης, δύναται δημοσιεύμενα νὰ παραστήσουν τὴν ἀλήθειαν γυμνὴν πρὸς ἐκείνους, οἵτινες πιστεύουσιν ὅτι πᾶν ἄλλο συνετέλεσεν εἰς τὴν ἥτταν τῶν Αὐγερινῶν καθ' ἅπασαν τὴν ἐπαρχίαν, ἢ ἡ τῶν κατοίκων αὐτῆς ἐπὶ τῇ πολιτείᾳ αὐτῶν ἀπογοήτευσιν.

Ἡλεῖος

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΥ (ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Ἀπὸ Μακεδονίαν, 26 Ἰουλίου.

Ἡ κατάσταση τῆς δημοσίου ἀσφαλείας ἤρξατο καὶ πάλιν διαταρασσομένη ἐν Μακεδονίᾳ. Οἱ λησταὶ ὅμως τὴν φορὰν ταύτην φαίνεται ἠγωνίσαν τίνας πρέπει νὰ συλλαμβάνωσι καὶ τιμωρῶσιν.

Ἐκ Φλωρίνης ἀγγέλλεται μοι ἡ ἐξῆς σοβαρὰ ληστοπρα-

της ἐμάντευσε τὸ αἷτιον τῆς ἐλεύσεώς της εἰς τὸ δωμάτιον αὐτῆς.

— Ἐρριέττη, εἶπεν ἡ βαρόνη διὰ φωνῆς τρεμούσης, τί μαθάνω; Ὅπως μὴ διαταράξω τὴν ἡτυχιάν σου, ἐνόμισα καθήκόν μου νὰ κρύψω τὴν αἴτησιν τοῦ κ. Πέδρου· ὁ πατήρ σου ἦτο ὀλιγώτερον ἐχέμυθος, σοὶ ἐπληροφόρησεν. Ἀλλὰ δὲν εἶναι τοῦτο μόνον. Τῶντι παρεδέχθη, τὴν αἴτησιν τοῦ νεανίου τούτου, τὸν ὁποῖον μόλις γνωρίζομεν;

— Μάλιστα, ἀγαπητὴ μητέρα.

— Ἀ! ἐπεφώνησεν ἡ βαρόνη, ἔπρεπε ν' ἀκούσω καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ στόματός σου ἵνα τὸ πιστεύσω!

Χωρὶς λοιπὸν νὰ ζητήσῃ τὴν συμβουλὴν μου, χωρὶς νὰ μάθῃ; ἐὰν δὲν ἀντιτάσσωμαι εἰς τὸν γάμον τοῦτον, συνήνταξ; νὰ νυμφευθῇ τὸν Πέδρο;

Ἡ νεᾶνις ἔμεινε σιωπηλὴ.

— Ἀ! ναί, ἀλλὰ δὲν μ' ἀγαπᾷ πλέον; ἀνέκραξεν ἡ βαρόνη διὰ σπαρτακτικῆς φωνῆς.

— ὦ! μητέρα, μητέρα! εἶπεν ἡ Ἐρριέττη διὰ φωνῆς ὀδυνηρᾶς ριπτομένη ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῆς μητρὸς αὐτῆς.

Ἡ βαρόνη περιεπτύξατο αὐτὴν πυρετωδῶς.

— Μάλιστα, κόρη μου, Ἐρριέττη μου, ἐπιθύρισε, ναί μὲ ἀγαπᾷς ἀκόμη, θὰ μὲ ἀγαπᾷς πάντοτε! Ἀλλὰ παρατήρησόν με κατὰ πρόσωπον... νὰ, τοιουτοτρόπως. Δι' ἐκπλήξεως δὲν ἔχει οὕτω; ἀπέσπασαν ἀπὸ σοῦ μίαν ὑπόσχῃσιν; Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς καὶ δὲν εἶσαι ὑπόχρεως...

Ἄ! Αἱ ὑπὸ τὸν γνωστὸν ἀρχιληστήν Ναοὺμ Κοράναν ἡνωμένοι συμμορίαὶ συγκροτούμεναι ἐξ 90 ληστῶν· εἰσελάσασαι κατὰ τὴν 16ην ἵσταμένου εἰς τὴν πόλιν Φλώριναν, ἔδραν τοῦ ἐμυνόμενου Καϊμακαμλικίου, ἀπήγαγον ἐξ αὐτοῦ τοῦ Διοικητηρίου τὸν Καϊμακάμην (Ἐπαρχιν), τὸν Καδὴν (Θρησκευτικὸν ἀρχηγόν) καὶ 4 μέλη τοῦ Μετζλίσου (ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου), ἦτοι ἀπάσας τὰς ἀρχάς.

Ἐπαρχιοὶ, οὕτως εἶπεν, τῆς συμμορίας ταύτης εἰσὶ μετὰ τὸν Καρὰ Ναοὺμ οἱ ἐξῆς: Γεώργιος ἀδελφὸς τοῦ Νίκου, Μιχαῆλης ἐκ Μεγαρόβου, Ρεδίφης τις, χριστιανοί, καὶ εἰς Τουρκαλθανὸς Ρακῆπ τοῦνομα, ἅπαντες καταγόμενοι ἐκ τῶν ὀθωμανικῶν ἐπαρχιῶν. Μετὰ τὴν σύλληψιν καὶ ἀπαγωγὴν τῶν ἀνωτέρω προσώπων ἀπηύθυναν οἱ ἀρχεῖοι ἐπιστολὴν ἐνσφράγιστον πρὸς τὴν πλησιόχωρον διοικητικὴν ἀρχήν, ζητοῦντες ὡς λύτρα πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν αἰχμαλώτων τὸ ποσὸν ἐν ὧν μὲν 16,000 λίρας ὀθωμανικᾶς, ἦτοι δρ. 368,000, διακεκριμένως δὲ 6,000 λίρας παρὰ τῶν συγγενῶν καὶ εἰκείων τῶν αἰχμαλώτων καὶ 10,000 λίρας παρὰ τῆς κυβερνήσεως τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, τοῦτο δὲ ὅπως ἀποδείξωσιν ὅτι αὕτη δὲν δύναται οὔτε τοῦς ἐαυτοῦς ὑπαλλήλους νὰ προστατεύσῃ.

Ἐκ Σερρών μᾶς ἡγγέλθη πρὸς ἡμερῶν ἡ ἐπομένη βάρβαρος πρᾶξις διαπραχθεῖσα ὑπὸ τῆς συμμορίας τοῦ ὀνομαστοῦ διὰ τὴν ἀγριότητά του καταστάντος ἀρχιληστοῦ Ζεμπέλ. Οὗτος ἐκδικούμενος τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κουτσούκ-Ζεμπέλ, φονευθέντος πρὸ τίνος ἐν τινι μετ' ἀποσπάσματος συμπλοκῇ κατῆλθε μετὰ τῆς συμμορίας του εἰς τοὺς ἀγροὺς τῆς κώμης Βροντοῦς, τῆς ἐπαρχίας Σερρών, ὅπου συλλαβὼν τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἱερέως παππᾶ Ἰωάννου κατέσφαξεν αὐτήν. Τὰ θύματα τοῦ ἀγρίου Ζεμπέλ ὑπῆρξαν δύο κόραι τοῦ ἀτυχοῦς ἱερέως ἡλικίας 18—23 ἐτῶν καὶ δύο παῖδες ἡλικίας 15—16 ἐτῶν.

Μετὰ τὸ φρικῶδες τοῦτο κακούργημα αἱ πολιτικαὶ καὶ

λως, ἐγὼ δὲν συναινῶ, καὶ δὲν θὰ συναινέσω ποτέ. Θ' ἀποπέμψωμεν τὸν κύριον τοῦτον Κάστορα ὅθεν ἤλθεν.

— Ἀγαπητὴ μητέρα, ἀπήντησεν ἡ Ἐρριέττη, θὰ νυμφευθῶ τὸν κ. Κάστορα.

— Ἀ! δυστυχὲς παιδίον! ἀλλὰ δὲν ἀγαπᾷς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον!

— Ὅχι ἀκόμη, μητέρα μου, ἀλλὰ θὰ τὸν ἀγαπήσω.

— Ὅχι, ὄχι, ἀδύνατον, δὲν δύνασαι ν' ἀγαπήσῃς τὸν Κάστορα, ἐπεὶδὴ ἀγαπᾷς ἄλλον.

Ἡ νεᾶνις ἠσθάνθη φρικίας ἐφ' ὅλου τοῦ σώματός της.

— Ἐνα ἄλλον! εἶπε.

— Μάλιστα, ὑπέλαθεν ἡ βαρόνη μετὰ δυνάμει, ἀγαπᾷς τὸν Λυκογιάννην, ὁ ὁποῖος ἔσωσε τὴν ζωὴν σου, ὁ ὁποῖος σὲ ἀπέδωκεν εἰς τὴν μητέρα σου, εἶναι ὁ Λυκογιάννης, τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷς.

Ἡ Ἐρριέττη προσβληθεῖσα καιρίως ἔσχεν ἐν τούτοις τὴν δύναμιν ν' ἀπαντήσῃ, ἀλλὰ διὰ φωνῆς λειποψυχούσης.

— Ὑπάρχει ἐν ἐμοὶ διὰ τὸν Λυκογιάννην, μητέρα μου, ζωερὸν αἶσθημα εὐγνωμοσύνης, τὴν ὁποίαν θὰ φυλάττω πάντοτε, ἀλλὰ... ἀλλὰ δὲν τὸν ἀγαπῶ.

Ἡ Ἐρριέττη ἀπήγγειλε τὰς τελευταίας ταύτης λέξεις διὰ φωνῆς τοσοῦτον ἀσθενοῦς, ὥστε ἡ μητέρα αὐτῆς μόλις τὰς ἤκουσε.

— Λέγεις ὅτι δὲν ἀγαπᾷς τὸν Λυκογιάννην, Ἐρριέττη; Τοῦτο ἀκριβῶς εἶπες πρὸ ὀλίγου;